

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zestvo Din 64.—
Poštno-čekovni račun štev. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Cene inseratov: Cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.—

Na razvalinah Ljudske fronte.

Ni nam v mislih ljudska fronta v Španiji, ki je spremenila to nesrečno deželo v razvaline, preko katerih so se valili in se valijo potoki ljudske krvi. Tudi na ljudsko fronto v Franciji ne mislimo. O njej sedaj veliko mislijo Francozi, kateri morajo plačevati milijardne dolgove, ki jih je vlada ljudske fronte v enem letu svojega vladanja naprtila državi in ki zahtevajo visoke milijarde novih davkov. Na ono ljudsko fronto mislimo, ki je bila ustanovljena v Sloveniji po »vzpodbujajočem zgledu Francije«. To dete je bilo rojeno 20. julija 1936 iz zveze lažnive svobodomiselnosti z mačkovstvom in marksizmom. Iz take zveze ob dvojnem očetovstvu porojeni plod ne more biti kaj prida. In res je živel samo 11 mesecev. Očetje so se razšli, dete je umrlo, mati (lažniva svobodomiselnost) pa je ostala osamljena ter izvaja neke pohlepne, pa slabotne gibe v pravcu nekega »slovenskega kmečko-delavskega gibanja«.

Na razvalinah se navadno pojejo žalostinke. Tisti pa, ki sedijo na razvalinah slovenske ljudske fronte, so se oddaljili od zgleda preroka Jeremije. Ne pojejo žalostink, marveč se medsebojno obkladajo s sramotilkami. Sprožili so to stvar marksisti, ki jim je v to svrhu služil za povod razcep slovenskih mačkovcev, ki se je izvršil meseca aprila letošnjega leta ter je poočitoval pred javnostjo medsebojno borbo med mačkovskimi generali v Sloveniji, katera se je pod površjem vršila ves čas. Odpovedali so v pismu g. dr. Vekoslavu Kukovcu 3. junija 1937 svoj dogovor z mačkovci (službeno izraženo: s skupino »Slovenske zemlje«, sklenjen 20. julija 1936. Odgovor na to odpoved je marksistom poslal 18. junija 1937 drugi pogodbenik, ki nosi službeni naslov »predsednik slovenskega gibanja«. Na ta odgovor marksisti niso hoteli ostati dolžni odgovora, marveč so ga poslali 6. julija 1937. Nekdanji prijatelji nadaljujejo svoje medsebojne prijaznosti v svojih glasilih: marksisti v »Delavski politiki«, gospodarje »gibanja« pa v »Neodvisnosti«.

Kadar zavladava razprtija med nekdanjima prijateljema, se vsak potruji svojega bivšega pobratima pokazati v pravi luči. Marksisti očitajo mačkovcem, da so v to gibanje stopili ljudje, ki so se skušali uveljavljati že v vseh mogočih gibanjih in strankah; ko je vladala diktatura, jih je bilo videti v taboru Živkoviča, kot aktivne pobornike fašizma ali pa kot plačane slugе in sodelavce Jevtič-Marušičevega centralističnega in unitarističnega režima. V tem taboru se zbirajo uskoki iz socialističnih vrst. V tem gibanju so našli zavetišče ljudje, ki jim je višek revolucionar-

nosti: rušenje socialističnega delavskega gibanja, razrednih strokovnih in kulturnih organizacij. »Dobro poznamo ptiče, ki se zbirajo v tem gnezdu!« vzklika »Delavska politika«.

Po načelu: »Kakor ti meni, tako jaz tebi«, je prišel odgovor iz tabora »gibanja«. »Gibatelji« ali »gibanci« — ne vemo, kako bi jih imenovali — ne prijemljejo svojih nekdanjih marksističnih prijateljev z rokavicami. Očitki, katere jim mečejo v obraz, so ti-le: Ljudje, ki so zavladali v slovenski socialistični stranki, so napravili iz tega gibanja le vprašanje trenutne konjunktore in trenutnega osebnega računa. V zadnjih letih so prevladali v stranki možje, ki rimajo ne umske, ne srčne kulture, ki samo ponavljajo kot gramofonske plošče priučene fraze. Ti ljudje so se priključili dogovoru (ustanovitvi ljudske fronte) v času, ko so mislili, da bodo razpisane volitve, računajoč z lažjim lovom za mandate. Veseleč se odcepa nekaterih Mačkovih pristašev, so ti voditelji izstopili iz zveze ter utemeljujejo svoj izstop na način, ki je žaljiv za kmečko-delavsko gibanje. Kar se tiče ptičev, ki se zbirajo v gnezdu, ne gnezdiijo v

»gibanju« skriti prevratni elementi niti taki, ki so neposredno ali posredno v zvezi z denarnimi poneverbami pri delavskih podjetjih.

Z razvalin slovenske ljudske fronte smo podali dve duhovni fotografiji, ki sta ju izdelali druga o drugi obe skupini, kateri sta tvorili to fronto. Prav za prav fronte sploh ni bilo, ker ni bilo vojske. Bili so sami generali, ni pa bilo moštva, ki mu v vsaki borbi pripada glavni del vojskovanja. Generali so napravili med seboj zvezo. Glavni nagib za to je bil, kakor je sedanje medsebojno razgaljenje obeh nekdanjih zaveznikov ugotovilo, ozir na volitve. Mislili so, da bodo kmalu volitve, pri katerih so upali združeni vloviti kakšen mandat. Torej lov za mandate in nič drugega! Ko pa se je to upanje razblinilo, se je tudi zveza začela rahljati, dokler ni povsem počila. In sedaj si bivši ljudski frontniki, razdeljeni na nasprotujoče si fronte, mečejo drug drugemu blato v obraz. Naše ljudstvo pa mirno opazuje takšne in slične prizore, ki ga samo potrjujejo v tem-le njegovem prepričanju: V Sloveniji je mogoča samo ena fronta, to je fronta slovenskega ljudstva, ki se pod vodstvom v delu, borbi in trpljenju preizkušenih voditeljev bori za pravice in blagobit našega naroda.

V NAŠI DRŽAVI

Iz narodne skupščine in senata. Narodna skupščina je sprejela na tokratnem zasedanju od notranjega ministra predloženi zakon o prekrških in novi zadružni zakon, katerega je predložil skupščini kmetijski minister Stankovič. Za novi zakon o zadrukah je prosilo naše zadružništvo od zedinjenja in se je z njim pridružila naša država onim, ki podpirajo zadružništvo kot enega glavnih gospodarskih činiteljev. Novi zadružni zakon so pozdravili s stvarnimi razpravami govorniki vladne večine in opozicije. Največje zanimanje pa je vse dni zasedanja vladalo za konkordat ali pogodbo med sv. stolico in našo državo, o katerem je pričela skupščina razpravo v ponedeljek 19. julija. Skupščinski odbor, ki je proučil posamezne postavke konkordata, je pogodbo sprejel 15. julija z 12 glasovi proti 9. Od Slovencev sta glasovala v odboru proti poslanca dr. Ivan Jančič iz Maribora in Ivan Prekoršek iz Celja. Proti sta glasovala tudi predsednik odbora dr. Voja Janjič in Nikola Lazarevič, ki sta bila radi tega izključena iz kluba JRZ poslancev, in sicer radi tega, ker sta bila proti sklepu JRZ

kluba zoper predlagani zakonski načrt o konkordatu. — Senat je sprejel zakonski predlog o izrednih državnih podporah in o ureditvi pokojninskih prejemkov 617 proslcem. Odbor senatorjev, ki je proučil štiri mednarodne, od skupščine sprejete pogodbe, je končal svoje delo in pridejo te pogodbe na glasovanje v senatu. Razven omenjenega dela je bilo v skupščini na dnevnem redu več interpelacij poslancev in senatorjev, na katere so odgovarjali ministri in ki so zavlekale redno delo.

Proti centralizmu danes rohnijo takšni ljudje, ki so z vidovdanskou ustavo naprtili državi centralistično ureditev. Ustavotvorna skupščina leta 1920/21 se ni zavedala usodnih nasledkov svoje naloge in usodnih posledic svojega postopanja. Takrat je bilo vprašanje o načinu naše državne ureditve še nerešeno. Kakor nezorana njiva je ležala naša država pred ustavotvorno skupščino. Pa so jo zorali v strogo centralistično obliko. Odločitev je bila takrat pri demokratih. Radičevci se niso udeleževali parlamentarnega delovanja, Slovenska ljudska stranka, ki je na vso moč pobijala centralizem ter napovedovala vse njegove škodljive posledice, pa je bila številčno preslaba, da bi mogla preprečiti ustavno določitev centralizma. Vse je bilo odvisno od demokratov (Pribečevičevih in Davidovičevih) in slovenskih kmetijcev. Te tri stranke so s